

S
ygn. akt III C 313/23

WYROK CZĘŚCIOWY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 sierpnia 2023 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie III Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Kamila Grajewska
Protokolant:	stażysta Aleksandra Kucharska

po rozpoznaniu w dniu 8 sierpnia 2023 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa J. S.

przeciwko Bankowi (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

oddala powództwo,

zasądza od J. S. na rzecz Banku (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 5417,00 zł (pięć tysięcy czterysta siedemnaście złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt III C 313/23

UZASADNIENIE

J. S. pozwem z dnia 28 września 2021 r. skierowanym przeciwko Bank (...) S.A. z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kwoty (...) zł z tytułu naprawienia szkody związanej z celowym wprowadzeniem powódki w błąd, wykorzystania jej braku wiedzy i doświadczenia w zakresie inwestowania na rynku papierów wartościowych i naklonienia jej do dokonania niekorzystnej dla niej inwestycji w postaci zakupu obligacji wyemitowanych przez spółkę (...) S.A. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 30 maja 2017r. do dnia zapłaty.

Powódka wniosła również o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych w tym kosztów zastępstwa procesowego i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w zapłacie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, którym je zasądzono do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że jako konsument udała się do oddziału (...) Bank S.A. w celu założenia lokaty w banku. Pracownik banku przedstawił jej ofertę mówiąc, że jest ona wyjątkowo atrakcyjna i bezpieczną formą inwestycji w postaci obligacji (...) S.A. Przedstawiciel banku wskazywał na bardzo dobrą kondycję finansową spółki i bardzo korzystne oprocentowanie obligacji, krótki czas trwania inwestycji oraz możliwości wycofania się inwestora w każdej chwili. W związku z tym powódka zdecydowała się na zainwestowanie kwoty (...) zł w obligacje serii (...). Wszelkie formalności związane z nabyciem obligacji zostały dokonane przez doradcę bankowego bez, jak wskazała powódka, ważnego upoważnienia. Wypełniał on i odsyłał formularze, przy czym nie okazywał ich powódce. Nie otrzymała m.in. prospektu emisyjnego. Powódka wykonała jedynie przelew na rzecz (...) S.A. Powódka wskazała,

iż wedle prospektu emisyjnego spółka miała wyemitować w seriach w okresie 12 miesięcy od prospektu obligacje zdematerializowane do kwoty 300.000 zł. W dacie oferowania obligacji znane już były zastrzeżenia do emisji obligacji (...) S.A. Informacje o wskazywanych powyższej ryzykach znajdowały się we wszystkich prospektach emisyjnych. Podniosła, że gdyby została poinformowana o ryzyku związanym z inwestycją nie zainwestowałaby swoich środków w przedmiotowe obligacje.

Zdaniem powódki w procesie oferowania jej obligacji (...) S.A. poprzednik prawny pozwanego dopuścił się szeregu zaniedbań, stanowiących naruszenie powszechnie obowiązujących przepisów prawa. Odstąpił od dokonania oceny adekwatności oferowanego produktu inwestycyjnego, nie określił lub błędnie określił grupę docelową klientów na ten produkt. Realizował również sprzeczną z przepisami strategię dystrybucji pomijając obowiązki w zakresie obsługi klienta, co świadczyło zdaniem powódki o działaniu sprzecznym z obowiązującymi przepisami prawa, prowadząc tym samym do powstania szkody po stronie powódki. Powódka wywodziła zasadność swojego roszczenia w stosunku do pozwanego z faktu, że pracownik banku namówił ją do nabycia obligacji, a następnie wypełnił elektroniczny formularz przyjęcia propozycji nabycia i przekazał spółce (...) S.A. Podniosła, że w dniu 19 czerwca 2018r. wystosowała do poprzednika prawnego pozwanego reklamację oraz zażądała zwrotu kapitału w kwocie (...) zł, w terminie 30 dni od dnia otrzymania reklamacji z jednoczesnym przeniesienia praw do obligacji na (...) Bank S.A.

Pozwany, jak wskazała powódka, po uprzednim wyznaczeniu 60 dniowego terminu na rozpoznanie reklamacji, ostatecznie rozpatrzył ją negatywnie. Powódka wskazała, że zasadność swojego roszczenia wywodzi z art. 415 k.c. w zw. z art. 361 § 1 k.c. Ponadto powołała się na art. 76 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi w brzmieniu obowiązującym w czasie nabywania obligacji przez powódkę. W ocenie powódki pozwany stosował nieuczciwe praktyki rynkowe w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym. Powołał się również na art. 24 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (pozew wraz z załącznikami k. 2-35).

Pozwany Bank (...) S.A. z siedzibą w W. odpowiedzią na pozew wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kosztów procesu w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia wydanego w niniejszym postępowaniu do dnia zapłaty.

Pozwany wskazał, że w świetle decyzji BFG z dnia 30 grudnia 2020r. brak jest podstaw do uznania, iż pozwanym w niniejszej sprawie winien być pozwany bank, gdyż decyzja BFG wyłącza jakiegokolwiek roszczenia osób trzecich związane z działalnością (...) Bank. W świetle powyższej decyzji zdaniem pozwanego nie posiada on legitymacji biernej, aby występować w przedmiotowym postępowaniu. Jednocześnie pozwany wskazał, że działanie banku nie pozostawało w jakimkolwiek związku z ewentualną szkodą powódki. Pozwany zaprzeczył, aby powódka podniosła jakąkolwiek szkodę w związku z zakupem obligacji związanych z działaniem (...) Banku. Podniósł, że to (...) Bank oferował powódce nabycie obligacji, zaś powódka nie udowodniła, aby została wprowadzona w błąd. Pozwany zaprzeczył również, aby informacja otrzymana przez powoda od (...) Bank stanowiła ofertę nabycia obligacji. Powódka otrzymała informację o gwarancji zysku z nabytych obligacji oraz otrzymała informację o tym, że oferentem jest (...) Bank a obligacje te są produktem analogicznym do lokat bankowych. Zaprzeczył również, aby na powódce wywierano presję czasową w zakresie podjęcia decyzji w przedmiocie nabycia obligacji i wskazywano na ich ekskluzywność, czy też aby powódka była zachęcana przez pracownika (...) Bank do nabycia obligacji. Zaprzeczył również temu, aby (...) Bank stosował względem powódki nieuczciwe praktyki rynkowe, a jego działanie było sprzeczne z dobrymi obyczajami, czy też naruszało interes powódki bądź też, aby (...) Bank świadczyło usługi doradztwa inwestycyjnego. Zdaniem pozwanego nie ma również podstaw do wywodzenia, aby (...) Bank jakimkolwiek zachowaniem naruszył wobec powódki przepisy ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym, czy też przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Pozwany zaprzeczył również, aby prospekt inspekcji problemowej KNF oraz decyzja UOKiK z dnia 01 sierpnia 2019r. odnosiła się do sprawy powódki (odpowiedź na pozew k. 36-52).

W replice na odpowiedź na pozew powódka pottrzymała stanowisko w sprawie (pismo k.112-120).

Postanowieniem z dnia 22 marca 2023 r. Sąd Okręgowy w Warszawie na podstawie art. 174 § 1 pkt. 4 k.p.c. zawiesił postępowanie w sprawie w stosunku do (...) Bank S.A. z siedzibą w W. z uwagi na ogłoszenie upadłości (postanowienie k. 121).

Na rozprawie w dniu 08 sierpnia 2023r. strony podtrzymały stanowiska w sprawie (protokół rozprawy k. 149-150)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Zgodnie z § 5 ust. 2 pkt. 1- 2 i 14 statutu (...) Bank S.A. przedmiotem działalności banku było obejmowanie lub nabywanie akcji i praw z akcji, udziałów innej osoby prawnej i jednostek uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych, zaciąganie zobowiązań związanych z emisją papierów wartościowych, wykonywanie niestanowiących działalności maklerskiej czynności polegających na przyjmowaniu i przekazywaniu zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych w postaci tytułów uczestnictwa w instytucjach wspólnego inwestowania; oferowanie instrumentów finansowych w postaci certyfikatów inwestycyjnych oraz obligacji, z zastrzeżeniem, że przedmiotem czynności określonych w lit. a) – b) powyższej mogą być odpowiednio wyłącznie obligacje emitowane przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski lub niedopuszczenie do obrotu organizowanego instrumenty finansowe, o których mowa w lit. a- b) do obligacji, o których mowa w art. 39p ust. 1 ustawy z dnia 27 października 1994r. o autostradach płatnych oraz Krajowym Funduszu Drogowym (statut k. 15-18).

Zgodnie z programem emisji obligacji (...) S.A. z siedzibą we W. przedstawił za pośrednictwem (...) Bank S.A. Oddział w Polsce prospekt podstawowy niezabezpieczonych obligacji na okaziciela o łącznej wartości nominalnej do 300.000 zł spółki (...) S.A. emitowanych w ramach programu emisji ustanowionego przez emitenta na podstawie uchwały Zarządu Emitenta nr (...) z dnia 20 października 2016r. Prospekt został zatwierdzony w dniu 09 marca 2017r. przez Komisję Nadzoru Finansowego (program emisyjny k. 14).

W dniu 30 maja 2017r. powódka złożyła dyspozycję przelewu na rzecz (...) S.A. na kwotę (...) zł z tytułu wpłaty na obligacje serii (...) (...) S.A. (potwierdzenie złożenia dyspozycji k. 20).

W dniu 28 czerwca 2018r. Komisja Nadzoru Finansowego wydała komunikat odnośnie stanowiska UKNF w sprawie ofert publicznych papierów wartościowych przeprowadzonych na podstawie prospektu emisyjnego oraz ofert, do których nie ma zastosowania obowiązek prospektowy (stanowisko UKNF k. 19).

Pismem z dnia 18 lipca 2018r. (...) Bank S.A. poinformował powódkę w odniesieniu do złożonej w dniu 19 czerwca 2018r. reklamacji, że udzieli odpowiedzi w terminie 60 dni od otrzymania reklamacji (pismo k. 25).

W dniu 13 listopada 2018r. Komisja Nadzoru Finansowego wydała komunikat dotyczący zamieszczenia na liście ostrzeżeń publicznych KNF wpisu dotyczącego (...) Banku S.A. W komunikacie wskazano, że podstawą wpisania (...) Banku S.A. na listę ostrzeżeń publicznych KNF są ustalenia dotyczące czynności wykonywanych przez Bank w latach 2016 – 2018r. w zakresie aktywności na rynku kapitałowym bez posiadania odpowiednich zezwoleń KNF. Wskazano, że odnosi się to do procesu oferowania instrumentów finansowych – w okresie co najmniej od sierpnia 2016r. do października 2017r. oraz doradztwa inwestycyjnego - w okresie od września 2016r. do marca 2018r. Oznacza to, że podejrzenie naruszenia przez Bank normy karnoprawnej wynikającej z art. 178 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi leży poza działalnością bankową i w szczególności nie jest w żadnym zakresie związane ani z przyjmowaniem depozytów, ani z udzielaniem kredytów. Działalność bankowa (...) Banku S.A. nie jest objęta zawiadomieniem do organów ścigania i pozostaje poddana standardowemu, nadzorowi KNF. Wskazano, że (...) Bank S.A. reguluje swoje zobowiązania wobec klientów oraz wypełnia obowiązki ustawowe wobec organu nadzoru (komunikat k. 21).

(...) Bank S.A. z dniem 31 grudnia 2020 r. został objęty przymusową restrukturyzacją na podstawie decyzji Bankowego Funduszu Gwarancyjnego z dnia 30 grudnia 2020 r. (k. 78 i nast.).

Zgodnie z uchwałą Zarządu Bankowego Funduszu Gwarancyjnego o nr (...) podjętą w dniu 30 grudnia 2020 r. Fundusz postanowił w punkcie 1, że wszczyła się przymusową restrukturyzację wobec (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W., przy Rondo (...), (...)-(...) W., wpisanej do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie, XIIS Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego, pod numerem KRS (...).

W punkcie 4 ppkt 1 lit a) powyższej uchwały wskazano, że w związku z wszczęciem przymusowej restrukturyzacji wobec Podmiotu w restrukturyzacji stosuje się instrument przymusowej restrukturyzacji w formie przejścia przedsiębiorstwa, w ten sposób, że Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W., przy ul. (...), (...)-(...) W., wpisany do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie, XIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego, pod numerem KRS (...), z dniem 3 stycznia 2021 r. przejmuje ze skutkiem określonym w art. 176 ust. 1 ustawy o BFG i wstępuje w miejsce Podmiotu w restrukturyzacji jedynie w zakresie przejętych praw majątkowych i związanych z nim zobowiązań, również w postępowaniach sądowych i administracyjnych, przedsiębiorstwo Podmiotu w restrukturyzacji, obejmujące ogół praw majątkowych Podmiotu w restrukturyzacji według stanu na koniec dnia wszczęcia przymusowej restrukturyzacji, ujętych w jego ewidencji, w tym ewidencji księgowej lub informatycznych systemach księgowych, z wyłączeniem pozostałej działalności (w tym związanej z obrotem, pośrednictwem, oferowaniem, zarządzaniem, doradztwem, działalnością reklamową i marketingową) odnoszących się do instrumentów finansowych emitowanych przez (...) S.A., obecnie (...) S.A. w restrukturyzacji, z siedzibą w W., ul. (...),(...)-(...) W., zarejestrowaną w rejestrze przedsiębiorców prowadzonym przez Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w W., XIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS (...) oraz podmiotów powiązanych z (...) oraz roszczeń wynikających z tych praw majątkowych, w tym objętych postępowaniami cywilnymi i administracyjnymi, niezależnie od daty ich podniesienia. (pismo Bankowego Funduszu Gwarancyjnego z dnia 9 lutego 2021 r. – k. 87)

Rzecznik Praw Obywatelskich pismem z dnia 26 stycznia 2021r. skierowanym do Prezesa Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, w związku z wydaniem przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny w dniu 30 grudnia 2020r. decyzji w sprawie wszczęcia przymusowej restrukturyzacji (...) Bank S.A., umorzenia instrumentów kapitałowych (...) Bank S.A., zastosowania instrumentu przymusowej restrukturyzacji wobec (...) Bank S.A. oraz ustanowienia administratora (...) Bank S.A., zwrócił się o wyjaśnienie dokładnych powodów, dlaczego decyzja BFG zapadła właśnie w tym momencie, a nie w momencie w którym zdaniem BFG zaistniały przesłanki do jej wydania i kiedy sytuacja finansowa banku była gorsza, niż w chwili podejmowania decyzji (pismo k. 33-35).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o przedłożone dokumenty, których prawdziwości strony nie kwestionowały i których również Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania.

Sąd zważył, co następuje.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że z uwagi na zawieszenie postępowania w stosunku do pozwanego (...) Bank S.A. w oparciu o art. 174 § 1 pkt 4 k.p.c. rozstrzygając o żądaniu powódki skierowanym do pozwanego Banku (...) S.A. z siedzibą w W. na mocy art. 317 § 1 k.p.c. orzekł wyrokiem częściowym.

Powództwo wobec pozwanego Banku nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zdarzeniem, z którego powódka wywodzi swoje roszczenie w stosunku do pozwanego Banku (...) S.A. było z celowym wprowadzeniem powódki w błąd, wykorzystania jej braku wiedzy i doświadczenia w zakresie inwestowania na rynku papierów wartościowych i nakłonienia jej do dokonania niekorzystnej dla niej inwestycji w postaci zakupu obligacji wyemitowanych przez spółkę (...) S.A. Jako szkodę powódka wskazała kwotę zainwestowanego i utraconego kapitału w wysokości (...) zł.

Należy podkreślić, że pozwany zakwestionował powództwo co do zasady wskazując na brak legitymacji biernej po swojej stronie. Ponadto, wskazał, że strona powodowa nie wykazała i nie udowodniła wszystkich faktów pozwalających na przyjęcie, że zostały spełnione przesłanki odpowiedzialności pozwanego wobec powoda.

Wobec podniesienia przez pozwanego zarzutu braku legitymacji biernej po stronie pozwanej w pierwszej kolejności należało się odnieść do powyższego zarzutu. Wskazać bowiem należy, że posiadanie przez strony legitymacji czynnej i biernej w procesie jest przesłanką zasadniczą, od której istnienia uzależniona jest możliwość uwzględnienia powództwa, a jej brak, zarówno w postaci czynnej jak i biernej, prowadzi do wydania wyroku oddalającego powództwo. Legitymacja bierna uzasadnia występowanie w procesie w charakterze pozwanego. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12 grudnia 2012 r., w sprawie III CZP 83/12 legitymacja materialna, a więc posiadanie prawa podmiotowego lub interesu prawnego do wytoczenia powództwa stanowi przesłankę materialną powództwa, a jej brak stoi na przeszkodzie udzieleniu ochrony prawnej.

Dokonując oceny zasadności roszczenia powoda Sąd uznał, że zasadnicze znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy mają ustalenia przywołanej decyzji z dnia 30 grudnia 2020 r. Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. W ocenie Sądu najistotniejszą kwestią jest ocena legitymacji biernej pozwanego Banku, która stanowi element podstawy faktycznej dla przyszłego rozstrzygnięcia niniejszej sprawy w postępowaniu cywilnym, przesądzając bowiem o dalszej odpowiedzialności (...) Bank S.A. w restrukturyzacji za określone w decyzji Bankowego Funduszu Gwarancyjnego prawa majątkowe i zobowiązania, które to nie zostały przejęte przez pozwanego Bank na mocy tejże decyzji.

Jak wynika z treści decyzji Bankowego Funduszu Gwarancyjnego (...) Bank S.A. objęty został przymusową restrukturyzacją, a względem banku zastosowany został instrument przymusowej restrukturyzacji w postaci przejścia przedsiębiorstwa. Przedmiotowa decyzja wywołała przede wszystkim skutek w postaci zmiany stosunków prawnych łączących dotychczas (...) Bank S.A. z podmiotami trzecimi (klientami, kontrahentami itd.) w pierwszej kolejności w taki sposób, że w prawa majątkowe i związane z nimi zobowiązania wstąpił Pozwany Bank (...) S.A. z siedzibą w W., który to przejął przedsiębiorstwo zgodnie z treścią pkt 4 decyzji Bankowego Funduszu Gwarancyjnego.

Przedmiotowa decyzja Bankowego Funduszu Gwarancyjnego w sposób jednoznaczny i precyzyjny określiła wyłączenia w zakresie praw majątkowych i zobowiązań, które nie zostały przejęte przez pozwanego.

Wskazać tutaj należy, że przejście (...) Banku S.A. przez Pozwanego Bank i wstąpienie w dotychczasowe prawa majątkowe tego podmiotu i wynikające z nich zobowiązania objęte zostało szeregiem wyłączeń. W szczególności, stosownie do pkt 4 ppkt 1 lit. a) oraz pkt. 4 ppkt 2) lit. b) Decyzji Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, Bank (...) S.A. nie przejął praw majątkowych i zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji związanych z czynnościami faktycznymi, prawnymi lub czynami niedozwolonymi, związanymi z oferowaniem instrumentów finansowych oraz pozostała działalnością (w tym związaną z obrotem, pośrednictwem, oferowaniem, zarządzaniem, doradztwem, działalnością reklamową i marketingową), odnosząca się do certyfikatów inwestycyjnych emitowanych przez fundusze inwestycyjne, w szczególności przez (...) S.A. obecnie (...) S.A. w restrukturyzacji oraz podmioty powiązane z (...) w rozumieniu Międzynarodowego Standardu Rachunkowości (MSR) 24 (Ujawnianie informacji na temat podmiotów powiązanych), określonego w Rozporządzeniu Komisji (UE) nr 632/2010 z dnia 19 lipca 2010 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do Międzynarodowego Standardu Rachunkowości (MSR) 24 oraz Międzynarodowego Standardu Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) 8 (Dz. Urz. UE L186 z 20.7.2010, s. 1-9, ze zm.) oraz roszczeń wynikających z tych praw majątkowych i tych zobowiązań, w tym objętych postępowaniami cywilnymi i administracyjnymi, niezależnie od daty ich podniesienia.

Analiza powyższego fragmentu decyzji Bankowego Funduszu Gwarancyjnego wprost wyłącza z zakresu przejścia prawa majątkowe i zobowiązania związane z czynnościami faktycznymi, prawnymi i czynami niedozwolonymi związanymi z m. in. z oferowaniem instrumentów finansowych odnoszących się do instrumentów finansowych emitowanych przez (...) S.A. Z kolei zgodnie z przywołaną Decyzją Bankowego Funduszu Gwarancyjnego prawa majątkowe i zobowiązania związane z wskazaną działalnością nie zostały przejęte przez pozwanego.

Należy również wskazać na przepis art. 180 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnych, w myśl którego właścicielom, dłużnikom i wierzycielom podmiotu w restrukturyzacji, których prawa majątkowe lub zobowiązania nie zostały przejęte w wyniku decyzji, o której mowa w art. 174 ust. 1 (decyzja o przejęciu) nie przysługują roszczenia do podmiotu przejmującego, jego składników majątkowych i członków jego organów.

Mając na uwadze powyższe należy przyjąć, że przepisy ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym wprost wyłączają odpowiedzialność podmiotu przejmującego w stosunku do osób trzecich związaną z nieprzejętymi prawami majątkowymi lub zobowiązaniami podmiotu w restrukturyzacji.

Reasumując, pozwany Bank nie ponosi zatem odpowiedzialności w zakresie praw majątkowych i zobowiązań, które zostały wyłączone z przejmowanego przedsiębiorstwa.

Prejudycjalny charakter decyzji administracyjnych, zgodnie ze stanowiskiem wyrażonym w piśmiennictwie i orzecznictwie uzależniony jest również od ostateczności decyzji administracyjnej. Sąd Najwyższy jednoznacznie wskazał, iż charakter prejudykatu dla postępowania sądowego może mieć jedynie ostateczna decyzja administracyjna, czyli taka, od której nie służy odwołanie w toku instancji (art. 16 § 1 zdanie pierwsze k.p.a. - postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2009 r., IICSK 501/08).

Do decyzji ostatecznych należy zaliczyć decyzję organu pierwszej instancji, w stosunku do której upłynął termin złożenia odwołania i nie został przywrócony w przepisany trybie, decyzję wydaną przez organ odwoławczy (organ drugiej instancji) oraz decyzje ostateczne z mocy wyraźnego przepisu prawa materialnego (M. Jaśkowska, A. Wróbel, Komentarz aktualizowany do k.p.a., LEX/el., 2014).

Ponadto, o ostatecznym charakterze decyzji Bankowego Funduszu Gwarancyjnego jednoznacznie przesądza podstawa jej wydania. Decyzja ta wydana została bowiem na podstawie art. 101 ust. 7, 10 i 12 w związku z art. 11 ust. 4 pkt 1, 2 i 4 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemu gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, w efekcie czego (...) Bank objęty został przymusową restrukturyzacją. Zgodnie natomiast z brzmieniem art. 11 ust. 8 powoływanej ustawy decyzje, o których mowa w art. 11 ust. 4, są ostateczne i podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

Mając na uwadze powyższe należało uznać za ostateczną i podlegającą natychmiastowemu wykonaniu, co w pełni pozwala na uznanie jej za prejudykat w niniejszej sprawie.

Reasumując, strona powodowa wytaczając powództwo przeciwko Bankowi (...) S.A nie uwzględniła stanu prawnego wynikającego z treści przytaczanej decyzji Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, zgodnie z którą to (...) Bank S.A. w restrukturyzacji jest stroną praw majątkowych i zobowiązań, powstałych na skutek czynności podejmowanych przez jego pracowników, prowadzących do nabycia przez powoda obligacji spółki (...) S.A.. Powódka nie wykazała, że pozwany Bank (...) S.A. przejął długie związane z ewentualnymi roszczeniami dotyczące polecenia przelewu na poczet pokrycia ceny nabycia przedmiotowych obligacji oraz z ewentualnymi roszczeniami odszkodowawczymi.

Niezależnie o powyższej oceny, wskazać należy, że Sąd nie podziela stanowiska strony powodowej jakoby dyspozycja przelewu sama w sobie tworzyła jakąś czynność prawną, co do której można byłoby podnosić zarzut jej nieważności. Dyspozycja przelewu stanowi jedynie faktyczne zlecenie posiadacza rachunku złożone bankowi do spełnienia określonego świadczenia (dokonania określonej operacji finansowej). Dyspozycja przelewu nie tworzy żadnej czynności prawnej, nie rodzi nowych praw i obowiązków stron. To w umowie rachunku bankowego, bank zobowiązuje się przeprowadzać rozliczenia pieniężne na zlecenie posiadacza rachunku. Złożenie takiego zlecenia nie stanowi zatem oświadczenia woli, co do którego istnieje możliwość ustalenia nieważności

i od którego posiadacz rachunku może uchylić się na zasadach ogólnych. Polecenie przelewu stanowi jedynie instrument za pośrednictwem którego przeprowadza się rozliczenia pieniężne w ramach stosunku prawnego wynikającego z runowy o prowadzenie rachunku bankowego. W tym znaczeniu polecenie przelewu jest narzędziem, z wykorzystaniem którego posiadacz rachunku realizuje prawo do przeprowadzania rozliczeń pieniężnych.

Mając na uwadze powyższe Sąd oddalił powództwo skierowane przeciwko Bankowi (...) S.A.

Sąd rozstrzygnął o kosztach procesu, w tym o kosztach zastępstwa procesowego, na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc, nie znajdując podstaw do zastosowania art. 102 kpc.

Mając na uwadze całokształt poczynionych powyżej rozważań, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.